

[Axel Sørensen.]

tilskud pr. barn, medens ældre mennesker på grundlag af de maksimale indkomster og nedslagsbeløb kan opnå fradrag, selv med en noget større indkomst end tidligere.

Men der er også nogle skatteydere, som med de foreslåede regler får udsigt til en skatteforhøjelse, og det er jo meget uheldigt. Derfor vil jeg henstille til den højtærede finansminister, at det, når til sin tid udskrivningsloven kommer frem, klart må fremgå — og det skal siges her i dag — at disse regler ikke skal betyde øget skattepligtig indkomst for den slags mennesker. Det vil vi fra det radikale venstre vende os imod. Hvad områdeinddelingen angår, kunne man måske tage det spørgsmål op, om man burde nøjes med 2 områder i stedet for 3.

Der stiller forslag om ret til fradrag i den skattepligtige indkomst af udgifter, som kan begrundes i opnåelse af yderligere salg i udlandet med deraf følgende højere indkomster. Dette sker vel af hensyn til valuta-indtjeningen, men så tales der yderligere i § 2 om udgifter, der afholdes til „rejser, reklame og lignende“. De to sidste ord kan jo give anledning til tvivl med hensyn til, hvad der er berettiget til fradrag, og hvad der ikke er det. Det er en meget uheldig og tvetydig formulering, man her har valgt.

Det er i øvrigt meget godt, at der kan ske fradrag med hensyn til rejser i udlandet, idet vi f. eks. hos os sidste år havde en skatteyder, som havde rejst for 75 000 kr. i udlandet og fik beløbet fradraget; han havde gennemrejst 45 forskellige lande for at skabe afsætning for sin produktion.

Hvad angår gaveydelse og fradrag i den forbindelse, er det måske rimeligt, at man fastsætter en maksimumsgrænse.

En anden ændring går ud på, at den bevillingsmæssige ret, myndighederne har haft til at indrømme fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads ud over de første 600 kr., nu skal afløses af en ved lov fastsat ret. Beregningsgrundlaget skal være det billigst mulige offentlige befordringsmiddel, d. v. s. rutebil eller bane. Jeg vil i denne forbindelse gerne henstille til den højtærede finansminister, at man ikke rent administrativt udvider ligningsarbejdet på dette område ved at forlange, at enhver, der har fradragsbeløb på over 600 kr., skal ledsage selvangivelsen med be-

hørig dokumentation herfor, for der er tusinder af mennesker, som hverken kan benytte bane eller offentlig bus, men som må komme til og fra deres arbejdsplads enten i egen bil eller ved, at flere slår sig sammen om et transportmiddel.

Et andet spørgsmål, som tilsyneladende kan komme til at interessere ved ligningen, er spørgsmålet om de fordyrende jordopkøb, der er sket her på Sjælland i indeværende år. I den forbindelse opstår spørgsmål om, hvorvidt en mand, der bor i en storby, og som erhverver sig en lystgård, med rimelighed kan påberåbe sig fradragsberettigelse for de udgifter, som forårsages af, at han har erhvervet sig en sådan gård, hvis bolig-mæssige nytte for ham vel nærmest kan sammenlignes med et almindeligt sommerhus.

Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for forslaget om, at alle, der er fyldt 65 år, i fremtiden skal betragtes som forsørgere, idet man vel må erkende, at den ordning, der blev truffet for et par år siden, ikke var så heldig. Reglen må vel også gælde mennesker, der tager ophold på alderdomshjem og rekreationshjem, hvor forplejningen foregår fra et fælles køkken; de har i de senere år jo ikke kunnet anerkendes som familieforsørgere.

Hvad de nyetablerede angår, går loven jo videre i indeværende skatteår, og man må da se nærmere på bestemmelserne desangående, når loven til sin tid udløber. De mennesker, der ønsker første gang at etablere sig som selvstændige og gå ind i eget erhverv, må vi herfra efter min mening fremdeles give rimelige vilkår.

Nogle af de foreslåede ændringer vil medføre en lille forøgelse af beskatningen. Det er bestemmelsen om, at fradrag af renteindtægt på indtil 200 kr. udgår, og at præmieopsparingen ophører. I stedet indføres for skatteåret 1960-61 noget nyt med hensyn til præmiebetaling, idet der ifølge lov af 28. maj 1958 er fastsat en fradragsret for præmier til kapital- og livsforsikring, der kan fradrages inden for 1 000 kr. for forsørgere og 600 kr. for ikke-forsørgere; såfremt præmierne ikke når op på maksimumsbeløbene, kan den øvrige part anbringes som kapitalbindingsindskud, der derved gøres fradragsberettigede. Skulle det i øvrigt i løbet af et par år vise sig, at